

Effect van een pseudoallergeenvrij dieet op chronische spontane urticaria: een prospectieve studie

Bron: Magerl M, Pisarevskaja D, Scheufele R, Zuberbier T, Maurer M. Effect of a pseudo-allergen-free diet on chronic spontaneous urticaria: a prospective trial. *Allergy* 2010;65:78-83.
Auteur: Mw. dr. I. Terreehorst, internist-allergoloog, Amsterdam

(*Ned Tijdschr Allergie & Astma* 2010;2:73-4)

Inleiding

Chronische urticaria wordt door patiënten en soms ook door hulpverleners nogal eens geweten aan een allergie voor voeding, ook als hiervoor de geëigende symptomen ontbreken. Niet zelden trachten patiënten door middel van diëten hun klachten te verminderen. Hierbij worden kleuren en smaakstoffen vaak als boosdoener aangemerkt. Magerl et al. gingen het nut na van een zogenoemd pseudoallergeenvrij dieet waarbij alle kunstmatige geur-, kleur- en smaakstoffen werden weggelaten, evenals alle kruiden behalve zout en bieslook, alle snoepgoed en kauwgum, brood met extra granen, kruiden of andere toevoegingen, alcohol, sesam, eieren, mayonaise, margarine, gerookt vlees, vis, tomaten, artisjokken, erwten, paddestoelen, spinazie, olijven, rabarber, paprika, fruit, gedroogd fruit, vruchtensap, en kruidenthee. Ook producten waar de patiënt niet zeker over was of ze toegestaan waren of vervangende voedingsmiddelen die in de ogen van de onderzoeker niet geschikt waren, dienden te worden weggelaten. Daarnaast dienden alle voedingsmiddelen vers te zijn; alleen diepgevroren voedingsmiddelen zonder additieven waren toegestaan.

Methode

In een prospectief onderzoek hielden 140 patiënten een dagboek bij, waarbij zij afwisselend hun eigen voedselpatroon aanhielden dan wel een dieet volgden. Antihistaminica waren toegestaan en, indien noodzakelijk, ook glucocorticosteroiden. Eindpunten van de studie waren: verandering in inname antihistaminica (AH), inname glucocorticosteroiden (GC), urticaria-activiteitscore (UAS) en

dermatologische kwaliteit-van-levenscore (DQLI). Patiënten werden naar aanleiding van de resultaten van de UAS en de DQLI ingedeeld in 9 categorieën, vermeld in *Tabel 1*.

Resultaten

14% kon gedefinieerd worden als een sterke responder, 14% als partieel responder, 6% als 'natural coping', 3% als gediskwalificeerd, 46% als non-responder, 1% onbekend, 7% als 'addictive', 3% als ziekenrolgehecht en 5% als verslechterend. De auteurs beschouwden de eerste 3 categorieën als een succes, zodat in totaal 34% werd beschouwd als goed reagerend op het dieet, waar tegenover staat dat 61% geen baat had bij het dieet of verslechterde.

Bespreking

Dit onderzoek is opgezet als een prospectief onderzoek waarbij patiënten functioneerden als hun eigen controle. De eindparameters zijn 2 subjectieve scores, de UAS en de DQLI, en de 2 medicatiescores; ook deze werd door patiënten zelf gescoord, waarbij niet duidelijk is of de AH en GC door de onderzoekers werden uitgereikt en weer ingenomen om de medicatiescore te verifiëren, of dat het hier ging om medicatie die patiënten al in bezit hadden. Ook de exclusiecriteria waren tamelijk los gedefinieerd: patiënten die in de ogen van de onderzoekers niet geschikt waren, bijvoorbeeld door leeftijd of door comorbiditeit, vielen buiten het onderzoek zonder dat dit nader wordt gedefinieerd.

Zelfs in aanmerking genomen dat het hier een niet geblindeerd en niet placebocontroleerd onderzoek betreft waarbij er geen echt objectieve eindpunten waren - ook de medicatiescore is onder aanname dat dit volledig correct is weergegeven - zijn de resultaten tamelijk mager. Slechts 34% had enig voordeel

Tabel 1. Indeling patiëntcategorieën.

Sterke responders	verbetering UAS ≥ 8 (of ≥ 6 indien baselinescore < 13) en DQLI ≥ 3 (of DQLI finaal < 6); geen eisen aan medicatiescore
Partiële responders	verbetering UAS ≥ 4 en DQLI ≥ 3 (of DQLI finaal < 6); geen eisen aan medicatiescore
'Natural coping'	verbetering UAS ≥ 0 , DQLI ≥ 0 (of DQLI finaal < 6), AH-reductie ≥ 3 of GC-reductie > 0 , AH-verandering niet > 0 en GC-verandering niet > 0
'Addictive'	verbetering UAS ≥ 4 en verslechtering DQLI ≥ 3 Uitleg: behandeling is erger dan de kwaal
Ziekenrolgehecht	verslechtering UAS ≥ 4 en verbetering DQLI ≥ 3 Uitleg: hun kwaliteit van leven verbetert bij meer klachten
Verslechterend	verslechtering UAS ≥ 4 en verslechtering DQLI ≥ 3
Onbekend	incomplete data
Gediskwalificeerd	voldeden aan eisen voor sterke of partieel responder maar AH >0 en GC >0
Non-responder	pasten niet in een van de bovengenoemde categorieën

UAS=urticaria-activiteitscore, DQLI=dermatologische kwaliteit-van-levenscore, AH=antihistaminica, GC=glucocorticosteroiden.

bij het dieet in de vorm van minder klachten en een betere kwaliteit van leven (sterke of partiële responders) of minder medicatiegebruik ('natural coping'), tegen 64% geen resultaat tot verslechtering.

Conclusie

Al met al lijkt het toch zo te zijn dat dit pseudoallergeenvrije dieet een zeer beperkte rol heeft in de behandeling van chronische urticaria, niet alleen omdat het buitengewoon streng is, maar ook omdat het maar beperkte tijd kan worden volgehouden, aangezien het vele groenten en fruit uitsluit met het risico van deficiënties.